

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste-Dages Bellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

27. Aarg. Nr. 23.

Den 15. August 1878.

Pr.: 12 Øre pr. Expl.

Tale af Præsident Brigham Young

afholdt i Richfield den 22de April 1877.

(Fra «Deseret News.»)

Jeg er meget taknemlig for den Lejlighed jeg har til at staa frem i denne Bygning. Jeg ønsker at sige nogle faa Ord til Eder. Jeg har ikke Tid til at belære Eder om Alt eller til at sige Alt hvad jeg ønsker. Gjør netop faa vidt som I forstaae i Alt, idet I aldrig maa tillade Eder selv at udføre en Gjerning medmindre Guds Aand, som er i Eder, vidner for Eder at det er Ret. Og dersom I leve hver Dag af Eders Liv overensstemmende med det bedste Lys og Kundskab I besidde, og ære og forherlige Gud, vor himmelske Fader saa langt som Eders Kundskab strækker sig, vil jeg love Eder evigt Liv i Guds Rige. Dette er at sige meget, dette er en højst vigtig Tale iflædt nogle faa Ord. Den store Vanstielighed for Folket er, at de ikke ganske gjøre som de vide de skulle; det er dette, der hindrer os fra at fuldføre det Værk, der er anbetret os.

Nu, lad mig sige til Eder, mine Brødre og Søstre, at dersom I leve efter det Lys, der er i Eder, ville I blive Gæt

i Hjerter og Sind; Eders Interesser og Arbejder ville blive Gæt, og I ville tage fat med al den Kraft Gud har givet Eder til at fuldføre dette store og ophøjede Værk, som er overdraget til os. Naar vi blive Gæt skulle vi faa en Himmel her paa Jorden. Troe I, at der findes nogen Tvist, Trætte eller Mistillid til Præstedømmet i den himmelske Familie, der bo i Guds Nærværelse? Nej, det er sandt at vi leve i en Verden fuld af Mørke og vi have en stor Mængde Svagheder, Fristelser og Besværligheder at overvinde, der alle sigte til at lede os paa Afveje; men dersom vi leve saa godt som vi forstaae skulle vi fuldføre Værket.

Jeg har tilbragt Vinteren i St. George. Bort Tempel der er fuldført, hvilket er det første fuldstændige Tempel, der er blevet bygget til den Højstes Navn siden Salomons i Jerusalems Land, hvorom vi have nogen Kundskab og hvori der kunde udføres Ordinanconer for de Levende og Døde. Nephiterne maa have bygget Templer, og efter al Sandsynlighed have de ogsaa

gjort det, men vi have ingen Beretning derom. Vi nyde Privilegier som intet andet Folk nyde, eller have nydt. I det Tempel, der byggedes i Salomons Dage i Jerusalems Land fandtes Strid, Trætte og Forvirring, ja selv Mord, og den Mand, hvorigjennem de skulde erholde Nøglerne til Liv og Frelse dræbte de, fordi han vægrede sig ved at tildele dem de hellige Ordinancer, naar de forlangte dem, og om de erholdt nogen af dem eller ej siger denne Historie intet om.

Vi nyde det Privilegium, at gaa ind i et Tempel, som er bygget til Guds Navn, og der modtage de Ordinancer, med alle Nøgler og Velsignelser, som skulde berede os for det evige Liv; vi nyde ogsaa det Privilegium at udsjøre Ordinancer for vore Forfædre, for dem, der ere hensjovede uden Evangeliet.

I kunne forstaa hvorfor Verden er saa meget imod „Mormonerne“; I kunne forstaa hvorfor disse stakkels Sidste Dages Hellige ikke anses værdige til at leve, hvorfor de ikke bør nyde Borgerrettighedens almindelige Velsignelser, og hvorfor de Ugudelige ville, dersom de kunne, berybe dette hele Folk deres Rettigheder og Privilegier og udrydde dets Ledere af Jorden. Det er øjensynligt for Alle Sidste Dages Hellige, dersom de have Hjerte til at forstaa, at Gud er med dette Folk, og den Dnde bruger de samme Midler nu, som han altid før har benyttet, til at modstaa Herren. Vi burde være taknemlige fordi vi ere værdige til at modtage disse Forsølgelser. Og jeg kan love Eder, at dersom vi udvise Taalmodighed og Tro, og udsjører det Arbejde, der er givet til os af Faderen, trofast og flittigt, saa ville vi udarbejde en større Grad af Herlighed og Dphøjelse for os. Følgelig tilkommer det os at være taalmodige, stole paa Gud og hans Forjættelser.

Jeg var ved at sige til Eder, at vore Arbejder, der ere udførte i den Tid, som jeg har tilbragt i St. George, ere fuldstændig tilfredsstillende for mig, og jeg troer, vi have af den Øjensynlighed som vi kunne for at Herren er tilfredsstillt. Og nu, da Bygningen af et Tempel er lykkedes os saa godt, søle vi os tilskyndede til at fortsætte vore Arbejder i den Retning indtil vi saa bygget og fuldendt andre. Vi ønske at paabegynde et andet i Eders Provinds, i Manti, og vi have i Sinde at udlægge Grunden, naar vi naa dertil paa vor Vej til Saltjøstaden. Vi have i vort Rejseselskab Eldste Parry, den Mand, der havde overtaget Stenarbejdet ved St. George Tempel, han er paa Vejen til Manti for at arbejde paa Tempel, der vil blive bygget der. Vi ville sige til de Sidste Dages Hellige: Opfør disse Mure, og fuldfør denne Bygning, saa at I kunne nyde de Velsignelser, der udloves deri.

Børn og Spøstre, lev Eders hellige Religion, saa at Sandheds, Dyds og Helligheds Landen kan brænde i Eder og Eders eneste Attraa og Ønske maa være at gjøre Faderens Vilje i den bogstavelige Opbyggelse af dette hans Rige paa Jorden. Opsend Eders Bønner og forøg Eders Tro til Herren og hans Forjættelser, som han har givet til den Trofaste. Opdrag Eders Børn i Herrens Kjærlighed og Frygt, drag Omhu for at udvikle deres Anlæg og Sind og handl med dem derefter, tillad Eder aldrig at tugte dem i Overilelsens Brede, lær dem at elske Eder hellere end at frygte Eder, og lad det være Eders bestandige Forsæt at oplære Børnene, som Gud saa kjærlig har skænket Eder, fra deres tidlige Barndom om Vigtigheden af Guds Tjenere og Skjønheden af vor hellige Religions Principer, saa, naar de voxe op til Mænd og Kvinder, de da

kunne have Agtelse for dem, og aldrig forsage Sandheden. Jeg ønsker ikke at lægge den Vægt eller Vigtighed paa ydre Ceremonier, som saa mange gjøre. Der ere dem, som høre til den saakaldte Moder Kirke, som sige: „Overlad Eders Børns Baretægt og Opdragelse fra 3 til 7 Aars Alderen til os, vi ville da grundfæste dem saaledes i vor Tro, at de altid skulle forblive gode Katholikker.“ Hemmeligheden ved deres store Fremgang ligger uden Tvivl i den strenge Jagttagelse af ydre Ordinanancer og Ceremonier. Men medens de gaa til en Yderlighed ved Jagttagelsen af ydre Ceremonier, idet de gjøre deres Børn til Syflere, (thi en af Barnets tidligste Grindringer, der er opdraget i Katholicismen, er Korsets Tegne.), gaa mange af de Sidste Dages Hellige til den anden, idet de fuldstændig undlade at indpræge i deres Børns Sind, den Grad af Erhødhed og Hellighed, som tilhøre vor Kirkes Ordinanancer. Forældre, lær Eders Børn, ved Forskrifter og Exempler, Vigtigheden af at bønnsælde for Naadens Throne; lær dem, hvorledes de skulle leve, hvorledes de af Elementerne skulle drage Livets Nødvendigheder og lær dem Livets Love, saa at de kunne vide hvorledes de skulle beskytte deres Sundhed og være i Stand til at hjælpe Andre. Og naar I lære dem Evangeliets Principer, lær dem at de ere sande, Sandheder sendte fra Himlen til vor Frelse, og at Evangeliet indbefatter enhver Sandhed, hvadenten den er i Himlen paa Jorden eller i Helvede; og lær dem ogsaa at vi besidde Nøglerne til evigt Liv, og at de maa adlyde og iagttage de Ordinanancer og Love, der henhøre til dette hellige Præstedømme, hvilke Gud har aabenbaret og gjen-givet til Mennestenes Børns Op-højelse.

Derfor jeg spørger Højpræsterne i dette Distrikt: Bede I med Eders Familie sørend I gaa til Arbejde eller sørend I sætte Eder til Bordet? Knele I i Ydmyghed og Oprigtighed, i den Tro som Herren forlanger af Eder, og bede I ham, i Jesu Navn, at velsigne, beskytte og give Eder Naade, og gjøre I dette sørend I gaa til Seng? I Halvfjerds, paakalde I Herren Morgen og Aften? Herren siger, jeg vil have at mit Folk skal bede mig om de Velsignelser de behøve. Og i Stedet for at sætte Bønnen iblandt de Pligter, der paa-hvile os, som Sidste Dages Hellige, skulle vi leve saaledes, at vi anse den for en af de største Privilegier, der ere skjænkede os; thi var det ikke formedelt Bønnens Kraft, og Virksomhed, hvad vilde der da være blevet af os, baade som et Folk og som Individet?

Jeg ønsker ikke at tale længe til Eder, men i vore Hjertes føle vi til at sige, Gud velsigne Eder, Fred være med Eder. Jeg forventer ikke at se Eder saa ofte som jeg har, min Helbred vil ikke tillade det. Min Stemme er god, jeg føler selv som om jeg kunde gjøre mig hørt en Mil bort, men mit Legeme er næsten opslidt; dog jeg forventer at fortsætte mit Arbejde indtil jeg kaldes til at gaa herfra. Jeg er meget taknemlig for at vi have fuldført vort Tempel, det er den største Velsignelse, der kunde være skjænket os, jeg kjender Intet, der kunde være lig det. Men vi ere ikke tilfreds-stillede med dette ene, vi maa fremstygnde Bygningen af et andet og dernæst et til, og saa fremdeles, og udføre den store Gjerning, som forlanges af os. Lad os leve saaledes, at vi kunne være værdige til at ejes af Herren og blive modtagne i den Fylde der er hos ham. Amen.

Tale af Præsident John Taylor.

afholdt ved Konferencen i Saltstaden, Søndagen den 8de April 1878.

(Fra «Deseret News.»)

(Sluttet.)

Jeg lærer af Aabenbaringen angaaende denne Sag, da de Halvfjerdsindstyve bleve ordinerede: „De skulle ordinere saa mange Halvfjerdsindstyve som Arbejdet i BINGAARDEN kræver, selv om det skulde blive syv Gange halvfjerds.“ De skulle gjøre dette, hvis Arbejdet i BINGAARDEN krævede det. I hvis BINGAARD? Deres FRUGTHAVER og JORDER? Jeg læser det ikke saa; hentyder dette til deres Handelsforetagender, til at passe deres egne Anliggender og Fordelle? Dette er ikke hvad jeg læste, men for at arbejde i BINGAARDEN; i hvis BINGAARD? Herrens BINGAARD. Men det synes, at mange af de Halvfjerds ikke have mere Tanke om at gaa i Herrens BINGAARD, end som de slet ikke holdt noget saadant Præstedømme eller Kald; de synes ikke at forstaa deres Pligter eller Ansvar; hører dette, I som ere i de Halvfjerdsindstyves Korum, I ere kaldede og beskikkede af Præstedømmet til at virke under de Tolvs Ledelse, til at gaa frem som Herrens Sendebud til Jordens Nationer. Dette er Eders Kaldelse, bered Eder til den. Jeg ønsker ikke, at de Eldeste skulle, komme til mig, som Nogle have gjort, efter at være blevne kaldede paa Mission og sige: „Jeg beder Dem have mig undskyldt.“ Og jeg kalder paa de første Præsidenter af de Halvfjerds og siger, at I skulle belære de forskjellige Præsidenter for de Halvfjerds, og de skulle atter drage Medlemmernes, af Eders Korum, Opmærksomhed til deres Pligter, og selv leve saaledes, at den levende Guds Aand kan hvile over Eder, at de kunne blive stikkede til at belære Eders Brødre om deres Pligter, at de kunne

berede sig til at opfylde dem. I Stedet for at hver søger sin egen personlige Binding, lad hver Mand komme til at føle, at han er den levende Guds Tjener, et Sendebud til Jordens Nationer, at naar Herren kalder paa ham gennem den rette Myndighed, til at udføre et vist Arbejde, han da maa adlyde, og viligt og gjerne. Disse Pligter paahvile Eder mine Brødre af de Halvfjerds.

Og det er ogsaa de Eldestes Pligt at adlyde deres Kaldelse; at søge Gud og Undervisning fra ham, og ære deres Kaldelse og Præstedømmet baade hjemme og ude, idet de skulle ledes af det hellige Præstedømme, med Hensyn til deres Pligter, saa at de kunne blive antagelige for Herren, og opfylde deres Kaldelse med Fliid og Trofast, og dernæst er det Præsidenternes Pligt, for de forskjellige Staver, at paase det hele Folks Interesse og Bøjskab, der staa under deres Præsidium, idet de skulle have en levende Attraa for at gjøre vel og opbygge dem baade tiemelig og aandelig, og fuldkommengjøre dem i Retfærdighed, ved at affjære, om gjøres nødvendigt, det Onde, samt have og ophøje den Fattige, velsigne og gjøre vel mod Enhver, overensstemmende med Retfærdigheds og Sandheds Principer, værne om deres Dyd og Ære, paase at Menneket er retskaffent, at de sætte større Pris paa deres Ord end skrevne Forpligtelser, saa alle Folk kunne stole paa dem. Mænd, som med Profetens Ord, ville skade sig selv snarere end at være utro og som altid ville gjøre det, som er ret og antageligt for Gud. Det er deres Pligt samt Bistoppernes, Høj-

præsternes, de Halvfjerds og Elbsternes, der arbejde med dem, at opspøge de Fattige og paase, at der sørges for dem. Lad os ikke have Rogen, der raaber om Brød eller lide Mangel paa Beshjæftigelse. Lad os yde Beshjæftigelse til Alle, inddele vore Marker og gjerne og gavmildt yde Arbejde, saa alle dem, der trænge og ønske Beshjæftigelse kunne finde Arbejde. Og jeg siger nu til alle Præsidenterne for alle Zions Staver, at de skulle tage disse Ting under nøjagtig og alvorlig Overvejelse. Vi have Land i Overslødighed, Vand og Midler ligeledes; lad os afbenytte dem til den almindelige Belsærd. Tal om Financiering, financier for den Fattige, for Arbejdsmanden, som søger Arbejde og er villig dertil, og virk i Almenehedens Interesse for Zions Belsærd, for Opbyggelsen af Guds Rige paa Jorden. Dette er Eders Rådelse, dette er ikke at opbygge Eder selv, men at opbygge Guds Kirke og Rige paa Jorden; og paase, at der ikke er uogen Anledning til at klage for Folket i alle Eders Stæder, Byer og Rabo-lag. Lad os sammenbinde os for at fuldføre dette Maal, og bede Gud om at give os Visdom til at udføre det, og han vil udgyde sine Besignelser i Overslødighed.

Vi have ogsaa hvad vi kalde et vedvarende Emigrations Fond. Jeg ønsker at drage Opmærksomheden, ikke alene Præsidenternes for Staverne, men ogsaa Biskoppernes og hele Folkets til det Ansvar, der hviler paa os med Hensyn til denne Sag. Det ser ud som om nogle af disse Foretagender hentæres, og det gjør mig ondt at kunne sige, at der er en stor Mangel paa Retstæfthed og Interesse, som vi gjerne ville se vise sig blandt vore Brødre. Der ere dem her, der med deres Midler have hjulpet til et Beløb af henimod en Million Dollars, som ikke er tilbagebetalt af dem, der

modtog det som en Belgjæring. Beregningen var, at disse Midler skulle bruges til at bringe de Brødre, der vare trængende og værdige til Hjælp, til dette Land, og da J, som saaledes bleve hjulpede, da J, i fjerne Lande bade og ønskede at blive samlede til Zion, og denne Hjælp blev givet Eder og J bleve førte hertil formeddelt den, i Stedet for at betale denne Eders Gjæld, gif J til Eders Arbejde og sørgede kun for Eder selv uden at efterkomme Eders Forpligtelser; hvad er Følgen? De af Eders Brødre, der endnu ere i Udspredelsen og som ere ligesaa værdige som J til at blive hjemsamlede til Zion, ere ladte tilbage og raabe om Hjælp. Jeg modtager daglig Breve fra Jordens forskjellige Dele hvis Indhold er: „Vi ønske at blive samlede med de Hellige, kunne J ikke hjælpe os?“ Jo, vi kunne, dersom de, der skylde til Fondet, ville betale deres Gjæld, da kunne vi opfylde alle disse Forlangender. Og jeg siger til Præsidenterne for de forskjellige Stave og til Biskopperne: Paase disse Ting og paase, at disse Forpligtelser blive opfyldte, for at de Fattige i Udspredelsen ikke skulle raabe forgjæves; men hjælpe dem, og naar de have tilbagebetalt det til dem udlante Beløb, da Andre kunne hjælpes og saaledes holde Bærket i Bevægelse, bestandig i samme Retning. Og dersom disse Pligter ikke opfyldes, hvor kunne vi da forvente, at Guds Besignelser ville hvile over os.

Vi ere meget udstrakt beshjæftiget med Opførelse af Templer. Vi bygge et her, et andet i Cache Valley, et tredie i Sanpete, og, dersom vi havde Tid og den var beredt, kunne jeg lide at høre en Beretning oplæst angaaende Indtægterne og Udgifterne paa disse Stæder; og jeg antager vi skulle inden Konferencen slutte. Det er tilstrækkeligt at sige, at med

alle vore Esterladenheder i nogle Sager, ere der en stor Mængde Sidste Dages Hellige, der gjøre alt hvad de kunne i ethvert prisværdigt Foretagende. Jeg antager, at for nærværende er der ikke mindre end 500 Mennesker beskæftigede med at opføre Murene paa disse Temp-
ler; og Mændene tage fat derpaa med Energi, idet de i mange Tilfælde gjøre alt, hvad de kunne, men ikke i Alt for en stor Del.

Dernæst, med Hensyn til vor Tiende, underretter Biskop Hunter mig om, at Mange ere meget forsømmelige i denne Henseende. Jeg kan sige til Folkets Bedste, at maaske der kan være nogen Undskyldning i enkelte af disse Sager. Vi have haft en noget trykkende Tid i nogle Aar, en Penge Krise har været fremherskende i de østligere Stater i nogle Aar, og næsten enhver Avis bringer Beretning om offentlige og private Institutioners Falliter; om det ene Firma's Fallit efter det andet. Og vi have, mere eller mindre, været underkastede dette Tryk. Den Kjendsgjerning maa ogsaa tages under Overvejelse, at store Anstregelser ere bleve gjorte ved Opbyggelsen af Templet i St. George, samt ved de tre, der ere under Arbejde, hvilke allerede have udtømt mange Midler, hovedsageligen skaffede tilvoje af Folket, der ere bosiddende i hine Tempel Distrikter. Jeg kan give Folket Roes for deres Ridsjærhed og Energi i denne Retning, hvilket vi Alle maa anerkjende er meget roesværdigt. Og maaske have Mange, i Udførelsen af dette Arbejde, gjort det Bedste de kunne, og mulige Omstændigheder have saaledes faaet Overhaand, at de ikke se sig i Stand til at betale deres Tiende, thi ligesom det er en Regel, at de, der finde Fornøjselse i at overholde Tiendeloven, ogsaa tegne sig for alle andre Indsamlinger. Vi ønske ikke at afpresse

eller trykke Folket, men hellere tage os Tingene let og frivilligt, idet vi altid søge at lette Baandene paa dem, der ere bundne, og fritage den Fattige. Og lad vor Medlidenhed være udstrakt til Enken og den Forældreløse, og medens vi opbygge Templerne, betale vor Tiende og Dvinger og gjøre det Bedste vi kunne for Gud og Mennesket, vi ville da lade det gaa for nærværende, og naar vi komme i mere gunstige Omstændigheder, ville vi gjøre bedre. Under alle Forhold ville vi vedblivende gjøre et langt Træk, et stærkt Træk og et Træk Alle tilsammen, som Gæt i hele Israels Interesse. Men vi maa ikke forglemme vore Pligter til Herren.

Jeg vil med det Samme sige, at der ere tre af de Tolv udvalgte til at lede Opførelsen af disse Bygninger i disse indenbys Distrikter. Og de, som bo her, ere beskæftigede med Hjemme-Anliggender. Vi søge at virke i Forening og gjøre det Bedste vi kunne. Nogle nære den Tanke, at disse Tempel burde opbygges for Tienden. Dette har jeg ikke Noget imod, forudsat at I blot ville betale Eders Tiende. Men vi kunne ikke opbygge Tempel for Noget, der kun eksisterer ved Navn. Hvis I handle retskaffent mod Herren og betale ham i rette Tid, hvad hans er, saa ville vi vise Eder, om vi kunne bygge Tempel eller ej, saavel som udføre Alt, hvad der fordræs for den. Smidlertid have vi at gjøre det Bedste vi kunne i disse Ting, saa vel som vore Brødre, de Afbdøde, der ere gaaede forud, og som ere afhængige af disse Foretagender; vi føle en stærk Attraa efter at udføre disse Planer, og disse Følelser er jeg glad ved at sige eksistere gjennem hele Israel.

Vi burde ogsaa indse Vigtigheden af Opdragelse. Herren har befaleet os at søge at erholde Rundsaber, haade ved Studie og ved Tro, udføgende den af

de bedste Bøger. Og det tilkommer os at oplære vore Børn og yde dem Undervisning i enhver Gren af Opdragelsen, der er beregnet til at fremelske deres Belfærd, og udelade hine falske Lærdomme, der lede til Bantro, samt bortleder Sindet og Kjærligheden fra det Guddommelige. Vi ønske at samle al Kundskab og Literatur om dette Folk i Bog Form, saavel i belærende som i prædikende; idet vi optage alle gode og nyttige Bøger, vi kunne erholde; og hvad vi behøve og ikke kunne erholde, forfat dem. Og, i Stedet for at gjøre ligesom Mange i Verden, der tage Guds Ord og derved søger at bevise, at der ingen Gud er, ønske vi at bevise ved Guds Bærk, at Gud eksisterer, at han lever og regjerer os samt holder os, saa at sige, i sin Haand. Det er meget uoprigtigt af Mennesket at tage Guds Ord for at forsøge at bevise, at der ingen Gud er. Men det er derfor ogsaa kun Daaren, der i sit Hjerte siger, at der ingen Gud er. Jeg kunde lide at tale om denne Gjenstand, om Tiden vilde tillade det.

Det tilfredsstiller mig at se de Anstrengelser, der gjøres af de unge Mænds og Kvinders gjensidige Uddannelses-Foreninger, for at gavne og velsigne vort Folks opvoksende Generation; og det glæder mig ogsaa at se den Grad af Kundskab og Flid, som vore unge Folk lægge for Dagen, det er paastjunnelses og roesværdigt. Vi ønske at lede dem frem og opmuntre dem til at studere sande og rette Principer, saa, naar Ansvarer for Guds Kirke og Rige skal gaa over til dem, at de kunne være beredte dertil, og rulle Bærket frem til en hæderlig og sejrende Afslutning. Og at vi maa fortsætte med Hensyn til Opdragelse, Literatur, Videnskaber, skjønne Kunster og

Kundskab af enhver Slags, saa at vi, i den Retning, komme til at staa ligesaa højt over Jordens Nationer, som vi idag staa i religiøse Sager.

Inden jeg slutter, vil jeg kortelig omtale Kvindens Hjelpeforening. Der siges i Skriften: „Manden er ikke uden Kvinden, ej heller Kvinden uden Manden i Herren.“ Hun bliver omtalt som sin Husbonds Ledsagerinde. Jeg erindrer den første Hjelpe-Forening, som blev organiseret i Nauwoo af Propheten Joseph Smith, idag finde vi dem spredte over hele Landet og deres Arbejders Velgjerninger ere vidt bekjendte. Vore Søstre udføre et ædelt og prisværdigt Arbejde, ved at skrive og udgive, ved at besøge de Syge og Trængende, udvise Kjærlighed og Velgjørenhed imod den Lidende og Fattige samt forsvare saadanne Principer, der ere retmæssige og prisværdige for Gud og Menneskene, beregnede til at ophøje og velsigne deres Røn.

Jeg siger til Søstrene, Gud velsigne Eder i Eders Kjærligheds Arbejder og Foretagender, fortsat Eders gode Arbejde, og Herren vil velsigne Eder og Eders Efterkommere; thi I ere Rødre i Jsrael, der oprejser Konger og Præster for den højeste Gud. Paase at Eders Børn blive rigtigt oplærte, og at de opvoxe i Dyd og Renhed for Herren. Lær dem gode Principer, se ikke saa meget paa det Ydre, men indprent Sparommelighed, Flid, Venlighed, Kjærlighed og Dyd tidligt i deres Sind, elsk Eders Spønner og Døtre og led dem paa Livets Sti.

Jeg kunde lide at tale om vore Spøndags-Skoler og andre Institutioner, men Tiden tillader det ikke. Jeg har talt længe nok. Gud velsigne Eder, i Jesu Navn, Amen.

Skandinaviens Stjerne.

Den 15. August.

Alvor.

Alvor er en væsentlig Del for Fremgang i alle Grene af den menneskelige Industri og Virksomhed. Intet Stort eller Godt er nogeninde udført og vil aldrig blive foruden det. Geni kan blænde for et Øjeblik, Pragt kan begejstre og samle smigrende Beundrere om sig, ligesom Lyset samler de flagrende Ratsværmere; men hvis den ej ledes, beherskes og holdes i Ligevægt ved hengiven Alvor og taalmodig Ihærdighed, vil den kun være som det lydende Maln, som, hvor vellydende den end kan være, dog er unyttig og mislydende. For at have Fremgang maa Alle, i ethvert Foretagende, være nidkjære. Dette er ogsaa Tilfældet med dem, der ønske at erholde det evige Liv, de maa være alvorlige og bestemte i deres Stræben for at erholde det.

Hvorfor er det, at det ej lykkes saa Mange at udføre noget virkeligt godt, hverken for sig selv eller Andre? Det er fordi, at de ikke ere nidkjære. De have intet bestemt Formaal, ingen højere Stræben, og ingen Bestemthed i at udføre noget Godt. De ere ubestemte og føres omkring af enhver Vind og Paavirkning, som møde dem i Livet. Livet er en Virkelighed, og dem, der ønske at vinde det, maa arbejde. Apostelen siger, da hantalte om dette, at han stred ej som En, der stred mod Binden. Han spildte ej sine Kræfter paa frugtesløse Anstrengelser, han stred ej i Uvisshed, men han havde Blikket paa Fjenden og ethvert Slag havde en Virkning. Han vidste hvorfor han stred og han drog Fordel af den Sejr han vandt, og trængte frem til Maalet for at faa den Belønning, hvorfor han stred.

De Sidste Dages Hellige maa gjøre det Samme, hvis de ønske at erholde det evige Liv. Vi maa være alvorlige og slittige. Vi maa forstaa det store Ansvar, som hviler paa os, og udarbejde vor Salighed, saa at vi, efter at have prøvet for Andre, ej selv blive udkastede. Herren elsker ej de Eigegeblidige, men han vil udspj dem af sin Mund. Hvis vi ere rette for Herren, da have vi annammet Sandheden, fordi vi elskede den. Nogle vise en ydre Lydighed ved Frygt, men det er ej den Lydighed Herren fordrer; og hvis dette var den Følelse, der først satte os i Virksomhed, vil den snart dø, hvis vi ej elske Sandheden. Kjærlighed er den herskende Grundsætning, man maa elske en Sag, for at være oprigtig i den, og man maa have fast Overbevisning om Sandheden for at kunne elske den.

Men vi burde have mere end en Overbevisning. Jesu Kristi Evangelium tilbyder Kundskab til Alle, som søge derefter. Jesus sagde: „Den, som gjør min Faders Vilje, skal kjende om Læren er sand eller om jeg taler af mig selv.“ Det Sidste Dages Værk tilbyder samme Kundskab og Visshed. Joseph Smith gav samme Løfter, og Tusinder have undersøgt hans Værk og vide, at det er sandfærdigt, de vide, at den hadede og foragtede Joseph Smith var en sand Herrens Prophet. Hvert Menneske kan erholde denne Kundskab. Og Alle, der tilhøre det Sidste Dages Helliges Samfund, bør have en Visshed derom. Hvis de ej have dette Vidnesbyrd,

bør de gennem ydmyg Bøn til Herren søge at erholde Kjærlighed til Sandheden, og til dem, som Gud bruger som sine Tjenere. Hvert Medlem af Guds Rige kan gjøre en Del til at forfremme samme; vi kunne i det Mindste gjøre Noget for at frelse os selv, og idet vi gjøre dette, bringe vi ogsaa en god Indflydelse over vore Omgivelser, thi vore Gjerninger virke efter deres Bestaaffenhed enten Dndt eller Godt, ere de gode, ville de have en frelsende Indvirkning paa vore Omgivelser. Lad os derfor være gode og agtpaagivne, thi er der en Tid, da der fordres Alvor og Flid, Bøn og Narvaagenhed, da er det den nærværende. Vi maa bortlægge al Ligegyldighed og Sløvhed, og ydmyge os for Herren, og derigjennem erholde hans oplivende Aand i vore Hjerter.

Store Tilbragelser ere nær forestaaende, og Guds Hensigter opfyldes daglig; hans Rige ruller hastigt fremad, Nationernes Dom skrives med Ildbogstaver paa Nutidens Blade. Ere vi beredte? Ere vi færdige til at møde Brudgommen? Enhver maa besvare dette Spørgsmaal for sig selv. En Ting er vis, og det er, at Gud er alvorlig; Satan er ivrig, og om vi ønske Salighed, maa vi ogsaa være alvorlige.

Det sidste Emigrationselskab for iaar vil komme til at afgaa herfra den 7de September, og Alle, der ønske at rejse med samme, maa indfinde sig her Dagen forud.

Af Aviser fra Saltøstaden erfare vi, at vore Emigranter, der afgit herfra den 24de Juni, ankom til Saltøstaden den 18de Juli.

F. C. Brigen med Kone og 3 Børn, fra Saltøstaden, ankom til Kjøbenhavn den 31te Juli og agter at besøge sin Familie og Venner i Jylland, og vil vende tilbage med næste Emigration i September.

Korrespondance.

Ombord paa Dampskibet „Nevada“
den 10de Juli 1878.

Præsident N. C. Flygare.

Kjære Broder.

Vi have nu faaet Land i Sigte og vi forvente snart at sætte vor Fod paa Land. Omend vor Rejse over Atlanterhavet ikke har været fuldt saa hurtig som den muligvis kunde have været,

saar har den dog været meget heldig. Vi have ikke haft noget ondt Vejr; et Par Dage var det hvad Søfolk kalde frisk Kuling, og som Følge heraf var der Mange, der vare søsyge. Flere Dage var det dog herligt, klart og stille Vejr.

Vi have haft Forsamlinger de to Søndage vi have været paa Søen. Den

4de Juli døde et halvt Aar gammelt Barn, Christian Hermansen, og den 5te Broder, Joseph E. Hyde, en VEdste fra Zion, som for et Par Maaneder siden rejste til England paa Mission. Han var syg ved sin Afrejse hjemmefra, men haabede at blive bedre ved Forandring af Klima, men tvertimod blev han i England værre og værre og maatte efter tre Ugers Forsøb beslutte sig til at tage afsted hjemad, men naaede ikke at se sit Hjem igjen. (Liget blev indpakket i Jis og sendt til hans Hjem i Utah. Red.)

Kaptainen, Officererne og hele Mandstabet have været meget flinke mod os i enhver Henseende.

Brødrene fra Zion samt alle de Helligs forene sig med mig i at sende en Hærlig Hilsen til Dem selv, Brødrene og alle de Helligs, Bekjendte og Venner.

Deres hengivne Broder i Evangeliet,

N. M. Petersen.

P. S.

Ankom til New-York Kl. 2 Eftm.

D. S.

Mormonismens Frugter.

(Uddrag af N. M. Russers Bærl.)

Utah ligger mellem 37° og 42° nordlig Brede og mellem 109° og 114° vestlige Længde. Dets Fladeindhold er omtrent 21,000 geografiske Kvadratkile. Det bestaaer afvexlende af Bjerge og Dale. Kun en lille Del af det brugelige Land kan dyrkes paa Grund af den begrænsede Vandforsyning. Jordbunden frembringer alle Planter, Træer, Frugter, Græsarter, Bar, Rødder, Blomster, Buske og andre Produkter, som frembringes under samme Bredegrad mod Øst og Vest, og af den mest frugtbare og ypperlige Bærl og Smag. Vi have de bedste Slags Hornkvæg, Heste, Faar, Svin, Fjederkræ, Bier og en velforsynet Fiskepark, fra hvilken de forskjellige Strømme fylbes.

Det Land, som Folket i Utah har kjøbt af de forenede Staters Regjering og Jernbaneselskaber, anslaaes til næsten en Million Acre. Vi vande Jorden gennem flere Tusinde Mile Kanaler og Ledninger, som lede Bjergstrømmene over Jordoverfladen. I de sidste tre Aar har den aarlige gennemsnitlige Regnmængde

været 22,14 Tommer, Middelttemperaturen har været 52,2 Grader Fahrenheit. En stor Del af det opdyrkede Land giver 35 Bushels Hvede pr. Acre. Formedelt Utahs Produkter, til mange Millioners Værdi, er Opbyggelsen og Befolkningen af Kalifornien, Nevada, Idaho og Montana høilig bleven fremfremmet og endogsaa muliggjort; andre Millioner ere blevene udgivne til Indianerne for at tilvejebringe Fred og besordre Dplysning iblandt dem.

Den store Saltjø er det store amerikanske Basins Midtpunkt, dens nuværende største Brede og Længde er 55 og 80 engelske Mile og dens største endnu udfundne Dybde er 44 Fod. Dens Saltboldighed er 19 Procent og ligger 4,218 Fod over Havet, i dens Vand findes utallige mikroskopiske Dyr. Vandets Bærekraft er saa stor, at en Sjettedel af det menneskelige Legeme flyder over Overfladen. Den optager Vand fra Bear, Weber, Ogden, Provo og Jordans Floder, men den har intet opdaget Udløb, Sevier og Beaver Floderne løbe ned i Jorden. Vandet i

Utah og Bear-Sperne samt i alle Flo-
derne er ferskt, krydstallart og rigeligt for-
synet med Fisk. Et stort Antal varme,
Svovl, Soda og Ferskvandskilder findes
i Landet, og smaa Søer findes nærved
Bjergtoppene.

Hvad skønne og prægtige Bjergsee-
ner og et Sundheden befordrende Klima,
samt salte og mineraliske Bade angaaer,
kan Utah ikke overtræffes. Her ere Bjerge
af Jern, Kul, Kobber, Bly, Cement, Kalk-
sten, Salt, Svovl og svovlsure Salte.
Bjergene ere ogsaa rige paa kostbare
Metaller. Sidste Aar var Utah det tredje
Land paa Listen over Guld og Sølv pro-
ducerende Lande; Kalifornien og Nevada
vare foran.

Vor aarlige Export, for Størstedelen
Metal, overstiger 8 Millioner Dollars,
vor Import af Maskiner, Landbrugsred-
skaber og Handelsvarer m. m. er næsten
ligesaa stort.

Vort højeste Bjerg, Gilberts Peak,
er 13,687 Fod over Havoverfladen. Twin-
lingebjerget, der ligger 15 engelske Mile
sydpøst for Saltjøstaden, har ikke været
fri for Sne siden „Mormonerne“ ankom
hertil. Dette Bjergs Højde er 11,000 Fod.

Aar 1852 indgav Guvernør Brigham
Young og den lovgivende Forsamling en
Ansøgning til de Forenede Staters Kon-
gress med Begjær om at anlægge en Jern-
bane og Telegraph-Linie fra Atlanterha-
vet til det Stille Hav over Saltjøstaden.

Mormonerne planerede og lagde
Svellerne til omtrent 400 Mil af Union-
og Central-Pacifikjernbanen, gennem
Klippebjergene og vest om dem, et Ar-
bejde, der var forbundet med store Vanste-
ligheder. De byggede ogsaa omtrent
600 Mile af den første Telegraflinie
over Landet. I Forbindelse hermed have
vi anlagt og bygget over 200 Mile lokale
Jernbaner og 1300 lokale Telegraflinier,
uden nogenjomhelst Understøttelse fra Re-

gjerungen. Vi have anlagt Uld- og Bom-
uldsfabrikker, Maskin og Jernbaneværk-
steder, Damp og Vandmøller, Støberier
samt Fabrikker for forskellige Livsform-
denheder. Vi have Seminarier, Akade-
mier og et populært Universitet. Vi
have ogsaa et stort Antal Hverdags- og
Søndags-Skoler, private og offentlige
Biblioteker, flere daglige og ugentlige
Aviser, en Kvindejournal og en Ung-
domsundervisning blive udgivne. Fore-
nings-Butiker og Hjemmeindustrifore-
ninger, Kvinde-Hjælpeforeninger og unge
Mænds og Kvinders gjensidige Uddannel-
sesforeninger samt Korol-, Sang- og Musik-
foreninger; Foreninger for de skønne Kun-
sters Fremme samt for Landbrug, Fa-
brikker, Frugt, Havevæsen, Viavl, Fiske-
avl, smukt Kvæg og Høns findes i alle
Dele af Territoriet. Arbejdsbesparende
Maskiner til Brug ude og hjemme; Pia-
noer, Orgler og Symaskiner, alt dette
danne et glædeligt Træk af vor Velstand.
Mekaniske Bestjæftigelser, Haandværker og
Kunster forfremmes. Paa Malerkunst,
Fotografi og Musik henendes megen
Opmærksomhed. Vi opmuntre ustyldigt
og passende Lidsfordriv, og deltage i
Theatre, Baller, Boldspil, Skiveskydning,
Skøttelejning og Saltjøbadning. Parter
og Anlæg ere talrige.

Folket i Utah er et jævnt, ydmygt
og paa ingen Maade pralende Folk, det
er et læsende og tænkende Folk, et selv-
stændigt, forstandigt, virksomt, flittigt,
sparsommeligt og dydigt Folk, ærligt saa-
vel i private som offentlige Anliggender.
„Mormon“ Lovgiverne, der bevilgede
25,000 Dollars til Skoler, 11,000 Dol-
lars til de Forenede Staters Domstole
og 3,000 Dollars til de Forenede
Staters Dommere ud af Territo-
rialstakten indkommen i Aaret 1875,
bevilgede Intet til sig selv, men arbej-
dede 40 Dage for sine Vælgere, samt be-

talte fine egne Rejseomkostninger, og saa upaaklagelige, retfærdige og republikaniske finde de Love, som ere udarbejdede af „Mormonerne“ lovgivende Forsamling, lige fra Utahs Organisation i 1850 indtil nu, at de Forenede Staters Kongres har godkendt og stadfæstet dem alle.

„Mormonerne“ have bygget omtrent tohundrede Stæder og Byer. Saltjøstaden er Utahs Hovedstad, den er be-lyst med Gas, har Sporvogne og Vandledninger. Dens Bredegrad er $41^{\circ}10'$, og dens Længdegrad er $112^{\circ}0'$. Dens Højde ved Tempelgrunden er 4,261 Fod over Havet. Den har et offentligt, colossalt, ovalformet Tabernakel, uden Piller, som har kostet 300,000 Dollars, og som har Siddepladser til omtrent 15,000 Mennesker. Dets store Orgel, hvis Fronttaarne ere 58 Fod høje, blev bygget af Mormon Haandværkere og for Størstedelen af ftedlige Materialer.

Et Tempel er nylig bleven bygget i St. George forbundet med en Omkostning af 500,000 Dollars, andre ere under Opsørelse i Sanpete og Cache Dalen og et i denne Stad (Saltjøstaden), hvilket bygges af Granit, og har naaet en Højde af 30 Fod over Grunden, de udevendige Dimensioner af denne prægtige Bygning ere: 200 Fod lang, 100 Fod bred, 100 Fod fra Grunden til Taget og 200 Fod til Toppen af det højeste Taarn. Grundmuren er 16 Fod tyk og 16 Fod i Jorden; ved 13 Fods Højde er Muren 9 Fod og 9 Tommer tyk, og ved Toppen skal den have en Tykkelse af fem Fod. Det skal have sex Taarne, og naar det bliver færdigt, vil det blive en af de mest imponerende Bygninger i Amerika.

Saltjøstaden har omtrent 25,000 Indvaanere, og omtrent 4,000 af dem ere Iffe „Mormoner“. Politioptegnelserne udvise, at 75 Procent af alle Forbrydel-

ser i Staden begaaes udelukkende af denne lille Del Iffe „Mormoner.“

Af Territoriets 20 Provindser, hvoraf Størstedelen ere meget folkerige, ere 13 uden en eneste Spiritushandel, Brænderi, Spillehus, Billiardsalon, Prokurator, Doctor, Sortkjole, Ligger og Løsgænger, og ere næsten ogsaa aldeles fri for politiske Uroligheder, og dog ere disse Provindser udelukkende befolkede med „Mormoner;“ og med Undtagelse af en enkelt Huslæge og Prokurator var hele Territoriet fri fra disse Civilisationens(?) Lærere indtil det saakaldte kristne Elements Komme, der praler af at skulle „forbedre og omvende Mormonerne,“ og dog drives og underholdes hvert eneste berygtet Sted i Utah af det selv samme kristne (?) Element. Eder, Forhandelser, Gudsbespottelser, Skjælden, Ukvemsord, der ere Iffe „Mormonerne“ sædvanlige Talemaader, hørtes ikke før efter deres Komme, ej heller havde vi før den Tid Processer, Drukkenstaa, Usædelighed, politiske og retslige Forviklinger, Spillen og dermed beslagtede Misbrug.

Saltjøstaden har kun een Politibetjent for hver 4,000 Indvaanere, San Francisco een for hver 1,200, Chicago een til 1,024, St. Louis een til 1,000, New-York een til 434, Boston een til 586, Cincinnati een til 1,200, New Orleans een til 446, Filadelfia een til 700, og dog tilstaa Alle, at Saltjøstaden er den bedst ordnede og bestyrede Stad i de Forenede Stater, og at dens Forbryderlister er forsvindende i Sammenligning med andre Stæders. Før Iffe „Mormonerne“ Ankomst fandtes kun en Politibetjent for hver 7,000 Indvaanere.

Hver Stad og By i Utah har en offentlig Plads, hvortil alle tabte Gjenstande blive bragte og fremlyste og hvor Ejeren kan faa dem uden Udgift.

Bore Bamfeligheder blive jævned

uden Udgift for Parterne ved at fremføre dem for uwillige Mænds Paakjendelse.

„Mormonerne“ Præster og Misfionærer rejse og prædike Kristi Evangelium „uden Pung og Tasse“, idet de aldrig modtage nogen Løn eller Penge-Godtgjørelse for deres Tid og Mejlighed. Forfatteren af dette har rejst Jorden rundt som Jaaban, og paa denne Maade opholdt jeg mig 5 Aar i Asien og Europa, var aldrig uden Føde, Klæder eller Rejseforpødenheder, det kom alt uden nogen Betyrning fra min Side.

Iblandt de Sidste Dages Hellige i Utah findes nu Jngen, der lider Mangel paa Føde, Klæder eller Husly, ejheller savner Nogen af deres Børn Skoleundervisning.

Bore lovgivende Forsamlinger, politiske, sociale og Forretningsmøder, Fester, Skoler o. s. v. aabnes og sluttet med Bøn, nedbedende Himmels Betsignelser, og opsendende vor Taksigelse. Vi velsigne vore Børn og give dem Navn, og naar de ere 8 Aar gamle, indlemmes de i Kirken ved Daab. Bore Templer, Tabernakler, Skoler, Boliger, Landssteder, Fabrikker, Banker, Butikker, Kanaler, Jernbaner, Telegraflinier, Kirkegaarde o. s. v. indvies og helliges til Herren og hans Betsignelse nedbedes derover. Mormonerne holde Bøn Morgen, Middag og Aften samt bede Gud velsigne deres Føde ved hvert Maaltid,

ligemeget hvor tarveligt det end er. Udpinelse og overdreven Pengeafpresning er forbudt. En „Mormon“ Kjøbmand vilde strax staa i Fare for at miste sit Fællesskab og Anseelse, dersom han struede Prisen op paa en Gjenstand, der kun fandtes i hans Boutik, ligemeget hvor stor Efterspørgslen end var. Landspøkulanter, Dagdrivere, Landstrygere, Tiggere, Løgnere, Tyve, Drankere, Stjogger, Gudsbespottere og Lignende findes ikke i „Mormonerne“ Samfund. Vi gaa aldrig til Retten uden vi ere nødte dertil. „Broder, Søster, Gud velsigne Dig, Fred være med Dig“, ere de almindelige Talemaader naar vi hilse hinanden.

Den bibelske Indvielse „Hellighed for Herren“, som profetisk er blevet tilegnet „Tidernes Fylde Husboldning“, er en Overstrift, som kan sees over vore Hjemmeindustrier og Institutioner, saa vel paa offentlige som paa private Steder. Vi lære at behandle Indianerne med Venlighed og Betænkksomhed, og aldrig drage Fordel af deres Ukyndighed naar vi tilhandle os deres Land, Guder, Pelsværk og Skind. Vi have boet i deres Midte i over 30 Aar og i den Tid kun havt lidt Blodudgydelse eller Uroligheder af dem. Vor Handlemaade med dem har altid været at føde, klæde og undervise dem og deres Børn.

(Fortf.)

Kapitler af Præs. Brigham Youngs Levnetsløb.

(Ved Edward W. Tullidge — en Følge-Mormon.)

(Fortfat.)

Da de røde Mænd havde tilfredsstillet sig med Tobaksrøgen fra deres Fredspiber, og, hvad de elste endnu mere, deres besynderlige blomsterrige Talemaader,

der, begyndende med de himmelske Skabesler og gaaende derefter nedad over de største jordiske Ting, altid passedes at ende ved deres store Fader Folk, og hans

hængivne røde Børns smme Jølelser for ham, understrev alle de tilstedeværende besynderlige Fyre, der spillede Høvdingens Rolle, formelle kontraktmæssige Overenskomster med deres udtalelige Navne. den berømte Høvding, Pied Riche (han fik Tilnavnet Le Clerc, Skriveren, paa Grund af hans mærkværdige Kundskaber) opstod derefter og sagde:

„Mine „mormonste“ Brødre. Pottowatonic Indianeren kom bedrøvet og træt til dette usunde Misjouri Flodland for ikke mange Aar siden, da han blev tagen fra sit skjønne Land hinsides Mississippifloden, der havde rigeligt Bildt og Tømmer samt klart Vand overalt. Nu ere I ligesaadan blevne bortdrevne fra Eders Hytter og Jorder, og Eders Folks Grave. Saaaledes have vi begge lidt. Vi maa opholde hinanden, og den store Mand vil opholde os begge. I kunne nu frit hugge og bruge alt det Træ, I ønske. I kunne gjøre Eders Anlag og bo paa hvilkenomhelst Del af vort Land, der ikke er optaget af os. Fordi En lider og ikke fortjener det, er der ingen Grund for, at han altid skulde lide. Jeg siger, vi kunne maaste leve og se Alt ret endnu. Og hvis ikke vi, ville vore Børn. „Bon jour.“

Dg saaledes endte Høvdingen. Denne Tale blev efter Overenskomstens Afslutning paa Fransk gjentagen for Oberst L. Kane af Pottowatoniernes store Taler, hvilket Sprog han talte med Færdighed.

Men „Mormonerne“ havde mest at gjøre med Omaha-Indianerne, thi de anlagde deres Lejre paa baade de østlige og vestlige Bredder af Misjouri-floden. Det egentlige Vinterkvarter var paa den vestlige Side, fem Mile ovenfor Omaha, hvor den nu ligger. Den er siden sunket ned fra en „Mormon“ By til det nuværende Florence. Der byggede de, paa et smukt Plateau, hvor der var Udsigt

over Floden, paa nogle faa Maaneder mere end syv hundrede Huse, net udlagt med Hoved og Sidegader, befæstet med Brystværn, Palisader og Blokhuse; den havde ogsaa sit Guddyrkelsessted, „Meninghedens Tabernakel,“ thi i Alt beholdt de deres Karakter som det nyere Israæl. Folkets industrielle Karakter viste sig i deres By, beliggende i denne vilde, øde Egn, den fremkom ligesom ved et Under, thi den kunde rose sig af store Bærksteder, Møller og Fabrikker drevne ved Vand Kraft. De benævnte den en „Stav af Zion.“ Den var den fornemste Stav, adskillige andre saasom Garden Grove og Mount Pisgah vare allerede blevne oprettede paa Routen.

Hovedkvarterets Settlement bragte „Mormonerne“ i særligt Forhold til Omaha'erne. Et stort Raad blev ogsaa afholdt mellem deres Høvdinge og de Eldste. Big Elk holdt en karakteristisk Tale ved den Lejlighed, dog ikke saa mærkværdig i sin indianske Beltalenhed som Le Clerc's, Big Elk jagde som Svar til Brigham Young: „Min Søn, Du har talt vel. Jeg har Alt, hvad Du har sagt, i mit Hjerte. Jeg har meget; som jeg ønsker at sige. Vi ere fattige. Naar vi gaa for at styde Bildt paa et Sted, møde vi en Fjende, og ligeledes paa et andet Sted dræbe vore Fjender os. Vi dræbe ikke dem. Jeg haaber, vi skulle være Venner. I maa opholde Eder i disse Lande to Aar eller mere. Vore unge Mand skulle holde Bagt over Eders Rvæg. Vi ville være glade ved at handle med Eder. Vi ville beskytte Eder imod Fare fra andre Indianere.

Raadet sluttede med fortrinlige Jølelser. De tiggende Omaha'er bleve indbudte til en Fest, der var meget gunstig selv for Big Elks fyrstelige Appetit, og de vendte tilbage til deres Wigwams, for denne Gang tilfredsstillende med den store

Hands Tilstiftelse, der havde sendt deres „Mormon“ Brødre til deres Land for at beskytte og bevare dem for deres Fjender — de frigerste Sioux Indianere. Omaha'erne vare rede til som en Gunst at søge hvide Besfytteres Bosættelse iblandt dem. Mormonerne indhøstede deres Grøde af Majs og bragte det i Lade for dem, og med al deres egen Fattigdom havde de dog Fødemidler nok tilovers til dem til at bevare dem for aldeles at forhungre, og deres befæstede Lejr nord for Omaha'ernes Landsbyer tjente som en Slags Bølgebryder imellem dem og Siouernes ødelæggende Strømløb.

Men Mormonerne vare ligesaa omhyggelige i deres Bosættelse i Indianernes Land, som de havde været med Hensyn til Bataillonen for at indrette deres Opførsel saaledes, at den kunde være ulastelig i Regjeringens Øine, og ikke, selv i yderste Nød, at gjøre Noget, som ikke vilde tiltvinge sig Nationens Billigelse. De vare derfor nøjagtige i at træffe Overenskomster med Indianerne og derefter sende dem til Præsidenten for de Forenede Stater. Her følger Overenskomsten med Omaha'erne:

Bestyfften af Missourifloden, nær Council Bluffs, den 31te August 1846.

Vi, de undertegnede Hovdinge og Krigere, Repræsentanter for Omaha Nationen af Indianere, tilstaa herved Mormonerne det Privilegium at blive paa vore Lande i to Aar eller derover, eller saa længe det maatte være bekendt for dem for at træffe de nødvendige Forberedelser til at fortsætte deres Rejse mod Vesten til Klippebjergene, forudsat at vor store Fader, Præsidenten af de Forenede Stater, ikke skulde raade os til det Modsatte.

Vi tilstaa dem ligeledes det Privilegium at bruge alt det Træ og Tømmer, som de maatte behøve, og indgaa endyderligere den Overenskomst, at vi ikke ville bestadige eller fratage dem deres Kvæg, Heste, Faar eller nogenjomhelst anden Ejendom.

Big Elk, * (hans Mærke.)

Standing Elk, * (hans Mærke.)

Little Chief, * (hans Mærke.)

(Forts.)

En uhyre Orkan.

Vi have set nogle Aviser fra Richmond, Missouri, indeholde Beskrivelser af den uhyre ødelæggende Orkan, der den 6te Juni overgik og ødelagte en Trediedel af nævnte By. Beskrivelserne af Enkelthederne ved den store Ulykke ere rædselsfulde. Ødelæggelsen paa Liv, Lemmer og Ejendom var umaadelig. Man kan ikke danne sig nogen bestemt eller paalidelig Forestilling af Ulykken gjennem de nødvendigtvis fortsatte Beskrivelser, der gives gjennem Telegrafens Dem, som mødte Døden i den stærke og uimodstaaelige Orkan gif den inuøde i dens skrækkeligste Form.

Aviserne give en lang Liste paa de Dræbte og Saarede, og en anden paa Ødelæggelsen af Ejendom.

Det er værdt at mærke sig, at iblandt de Dræbte og Saarede ere Navne paa Personer, der toge en virksom og fremragende Del i at drive, forfølge og ihjelslaae

de Hellige i den Del af Landet. Iblandt de Dræbte er Kaptajn W. M. Jacobs, der hørte til den bergtede Guvernør Boggs Militz, der tog myrdende Del imod de Hellige. Paa den samme Liste er Navnet Marion Ball, Søn af James Ball, en Smed, der brugte at prale af, at han havde smedet Jernene paa Profeten Joseph Smith og Andre.

Iblandt de Saarede er J. B. Gines, Søn af en af Deltagerne i det skrækelige Blodbad ved „Haun's Mill;“ John Ballard og Rone ere ogsaa iblandt de Saarede, Ballard plejede at prale af, at han ogsaa havde en Haand med i det samme blodige Myrderi. Foruden disse ville vi bemærke, at David Whitmer, som var forenet med Kirken i dens første Optomst, og et af de tre ledende Bidner om Mormons Bog, blev haardt saaret. Paa Listen over ødelagt Ejendom bemærke vi, at afdøde Jacob Whitmers Ejendom blev beskadiget for 1250 Dollars. David Whitmers Hus og Bohave blev ødelagt og Whitmer og Co.'s Hystald blev ødelagt til en Værdi af 1500 Dollars.

Herrens Haand er synlig i denne Hjemføgelse, og Alle, hvem det angaaer, burde se det, angre deres Synder og i Hjertets Oprigtighed vende sig til ham.

Blandinger.

En ny Planet. Den nys afdøde franske Astronom Leverrier havde gennem sine Beregninger paavist Tilværelsen af en hidtil ubekendt Planet, som han kaldte Vulkan, og havde opfordret Astronomerne til at søge efter denne. Hans Angivelser havde vakt endel Strid og Diskussion, men nu er den beregnede Planet virkelig bleven funden under Solformørkelsen den 29de f. M. af en amerikansk Astronom, Mr. Watson ved dennes Jagttagelser af Formørkelsen fra en Station i Wyomingdistriktet. Watson har gjort Opdagelsen af de smaa Planeter til sin Specialitet, og da han paa Hjemreisen fra Peking, hvor han havde opserveret Venusgjennemgangen, besøgte Leverrier paa Observatoriet i Paris, anbefalede denne ham at anvende noget af sin Tid paa at finde Vulkan. Dette er nu, som sagt, lykkedes Watson, der i Telegrammer til Paris og Berlin har underrettet de derværende Observatorier om sin Opdagelse; han betegner Vulkan som en Stjerne af fjerde Størrelse, som han har fundet i en Afstand af omtrent otte Solradier fra Solen.

Indhold.

Tale af Præsident Brigham Young	353.	Mormonismens Frugter	362.
Tale af Præsident John Taylor	356.	Kapitler af Præs. Brigham Youngs	
Redaktionens Bemærkninger:		Levnetløb	365.
Alvor	360.	En uhyre Orkan	367.
Emigrationen	361.	Blandinger	366.
Korrespondance	361.		

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af N. C. Flygare.

Lorenzønsgade 14, 1ste Sal.

Trykt hos F. C. Bording.